

UN GOS A CADA COSTAT

Capítol 1

Quan caminava pel carrer en direcció a l'Hospital per a monstres, de sobte vaig veure en Morty, el zombi, que **passejava un gos zombi**. Acabava de girar la cantonada en què el món humà es converteix en el món dels monstres. Coneixes el lloc? És al costat del taller de monocicles, abans del supermercat vint-i-quatre hores **VLAD, EL VAMPIR**.

—Bon dia, Morty —el vaig saludar.

—Bon dia, Ozzy —va contestar en Morty.

Em va sorprendre el fet que anava molt arreglat. Tenia gairebé totes les **extremitats** intactes i els **ulls** i les **orelles** eren al seu lloc. Fins i tot tenia el cap just on li havia enganxat la setmana anterior, i, per més **increïble** que pugui semblar, no li havia caigut res en tot aquest temps.

En canvi, el seu gos era una criatura blanca i negra força **desagradable**.

—Com es diu? —vaig preguntar.

—**Estira** —va respondre en Morty.

L'Estira em va somriure i va deixar veure una dentadura en la qual faltaven tantes dents **que semblava Stonehenge**. Estava força content per ser un gos zombi, però em vaig fixar que no tenia nas.

—El teu gos **no té nas** —vaig dir.

En Morty va somriure.

—Això depèn de per on el miris —va contestar.

A l'altre extrem del gos, on hauria d'haver-hi el cul, hi havia **el cap d'un gos totalment diferent**. A diferència de l'Estira, aquest era força vistós. Tenia el pèl curt i negre, una bona dentadura i un morro molt brillant.

—No és dolent que el teu gos... o els teus gossos **no tinguin cul?**

—vaig preguntar.

—La veritat és que no —va

respondre en Morty—.

M'estalvio un **díneral en bosses** per recollir les caques. Em deslliuro d'un bon merder.

(Doncs sí, com els **gossos zombis** sense cul.)

—I aquest com es diu?

—**Arronsa** —va respondre en Morty amb una rialleta—. **Ho pesques? Estira-i-arronsa.**

I va riure fins que li van caure les orelles. Les vaig recollir de terra i me les vaig ficar a la butxaca.

—Vinga, Morty —li vaig dir—. Anem a l'hospital perquè te les **CUSIN**.

—Parla més alt, Ozzy —va dir en Morty—. És com si m'hagués quedat sord de sobte.

Així que li vaig repetir el mateix, però més **alt**.

—Molt amable —va contestar—, però igualment anava cap allà. L'Arronsa està malaltona des que la setmana passada **es va menjar dues cames de carter**.

No sabia si les dues cames eren del mateix carter o de dos carters diferents, i més endavant em vaig oblidar de preguntar-li-ho, amb tot el que va passar.

Després de travessar el carrer a l'altura del restaurant El Calamar Arrebossat i de passar pel costat del nou senyal de trànsit que deia

PROHIBIDA LA COMBUSTIÓ ESPONTÀNIA DE 7.00 A 23.00

em va venir al cap una pregunta.

—No hauries de portar l'**Estira** i l'**Arronsa** a un veterinari de monstres?

Però en Morty va assenyalar

el logotip de la meva samarreta d'**APRENT DE**

METGE DE MONSTRES, on hi deia «**CURIA OMNIA**», que en llatí significa «**CURAR-HO TOT**», el lema de l'**Organització de Metges de Monstres**.

En Morty tenia raó.

És absurd distingir entre **monstres, coses*** i les seves mascotes quan qualsevol dels tres pot tenir dos-cents set tentacles.

* **Els monstres i les coses són molt diferents.**

Els monstres neixen sent rars.

Les coses es converteixen en rares quan els passa algun fenomen estrany.

Totes les coses es classifiquen amb un codi molt senzill. Per exemple, en Morty és una CM, que significa 'cosa morta'. Per a més informació sobre monstres i coses, consulta *Les malalties monstruoses d'Ogbert i Nish* o el llibre de consulta definitiu, *10001 coses interessants sobre les coses*.

PROHIBIDA
LA COMBUSTIÓ
ESPONTÀNIA
(DE 7.00 A 23.00)

Així que vam girar la cantonada, vam arribar a l'avinguda Lovecraft i, en un tres i no res, vam ser davant l'**Hospital per a Monstres**.

L'hospital està situat (o, més ben dit, *es balanceja*) en un edifici d'entre **cinc** i **set** pisos. Quan hi vaig estar per primera vegada, al començament de l'estiu, l'edifici queia a trossos per culpa dels problemes econòmics de la metgessa (vaja, que estava més pelada que una rata!) i d'una fuga amb molt mala pinta a la **sala de tractaments per a criatures del pantà** que està situada a la tercera planta.

Però, després que la metgessa i jo curéssim una enorme **DRAGONA** anomenada Carol d'una indigestió letal —per aconseguir-ho, de primer se'm va haver d'empassar i després va haver de **vomitar-me a tota velocitat** entre les seves afiladíssimes dents—, la Carol ens va recompensar amb un bon sac de monedes d'or. Així que ara la metgessa ja podia pagar la reforma urgent.

En Morty i jo ens vam aturar davant la placa metàl·lica de l'hospital, que ara ja em resultava molt familiar.

Avinguda Lovecraft, 10

Dra. Annie von Sichertall VIII

MDFRSCD

**Metgessa cirurgiana de monstres col·legiada
Totes les especialitats**

(Prohibit mossegar en tot l'edifici)

ESTAMPIDA

Capítol 2

—Anem, Morty —vaig dir.

Em venia molt de gust **cosir les orelles a un zombi**, que és una feina fàcil, i quan ja estava pensant en el te amb galetes que em prendria després, de l'interior de l'hospital va sorgir un soroll d'allò més **terrible**.

No era la **cacofonia** habitual de l'Hospital per a Monstres: pacients que es queixen que se'ls ha encarnat un ull, que el cervell els degota i que la Dolors, la nostra recepcionista rondinaire, que és força malcarada, els ha tractat (**molt malament**).

Aquell soroll no l'havia sentit **mai**, i en Morty, tampoc.

—Què diantre és aquest espantós terrabastall?

—va preguntar tremolant.

—Doncs —vaig dir pensatiu— sembla com si algú estigués triturant ungles a cops de paella mentre el fuetegen amb una tovallola de bany gegant xopa.

Malgrat tot, per més **parcs** que puguin ser les situacions a l'Hospital per a Monstres, estava gairebé segur que no es tractava d'això.